

***Šaltas kovo vėjas siautėjo gudžią naktį
Dalase, kai daktaras įėjo į mažutę
ligoninės palatą pas Diana Blessing.
Ji buvo vis dar apsvaigusi
po operacijos.***

***Vyras Deividas laikė jos ranką
ir jie abu vienas kitą drąsino prieš tai,
ką turės dabar išgirsti iš daktaro.***

1991 m. kovo 10 d., dėl kilusių komplikacijų, Dianai buvo skubiai atlikta Cezario pjūvio operacija.

***Ji buvo nėščia vos 24 savaites, dabar
gimė jų dukrytė Dana Lu Blessing.***

***Naujagimė buvo vos 12 colių ūgio,
svėrė vieną svarą ir devynias uncijas.
Tėvai žinojo, kad dukrytė gimė
pavojingai per anksti...***

Tylūs daktaro žodžiai krito lyg bombos.

***„Nemanau, kad ji gyvens“,
- pasakė jis, kaip galėdamas švelniau.***

***„Kad ji išgyvens šią naktį yra
tik 10 procentų tikimybės.
Jeigu jai pavyktų..., tai jos laukia
niūri ateitis...”***

***Daktaras pasakojo jiems,
su kokiomis baisiomis problemomis
Danai teks susidurti,
jei ji kartais netyčia išgyventų...
Diana ir Deividas klausė kaip apmirę.***

***- Ji niekada nevaikščios, niekada
nekalbės, tikriausiai bus akla,
jai gresia cerebrinis paralyžius.
Ji bus visiškai protiškai atsilikusi ir...***

Diana tegalėjo tik tiek pasakyti: „Ne! Ne!“

***Diana, Deividas ir jų 5-erių metų sūnelis
Dastinas nekantriai laukė tos dienos,
kai į jų šeimą ateis sesytė.***

***Dabar ta svajonė tiesiog slydo
iš tėvų su kiekviena minute...***

***Praslinko pirmosios dienos.
Deividui ir Dianai prasidėjo
nauja agonija:***

Mažylės nervų sistema buvo labai silpnai išsivysčiusi, todėl kiekvienas bučinys net prisilietimas tik didino jos skausmą.

***Jos tėvai negalėjo savo mažylės
nei apkabinti, nei priglausti prie savęs...***

Kol Dana grumėsi dėl savo gyvybės po ultravioletine šviesa, apsupta vamzdelių ir laidų raizgalynės, Deividas ir Diana tegalėjo m e l s t i Dievą, kad neapleistų jų mažylės.

***Slenkant savaitēms Dana priaugdavo
po truputj svario
ir palengva stiprējo...***

Kai Danai suėjo du mėnesiai, jos tėvai jau galėjo pirmąkart paimti ją į rankas...

***Dar po dviejų mėnesių Dana išvyko
iš ligoninės į namus.
Daktarai atsargiai, bet atkakliai įspėjo
tėvus, kad mergytės šansai gyventi,
juo labiau gyventi normalų gyvenimą
yra lygūs nuliui.***

***Dar po penkerių metų Dana
tapo smulkute, tačiau labai
judria mergyte
su spindinčiomis
pilkomis akimis.
Ji tiesiog tryško gyvenimo
džiaugsmu.***

***Joje nebuvo jokių protinės ar fizinės
negalios ženklų. Ji tiesiog buvo
pašėlusį maža mergytė.
Tačiau tuo istorija nesibaigia...***

1996-ųjų vasarą, vieną dieną šalia savo namų Irvinge, Teksase, vietos stadione Dana sėdėjo mamai ant kelių, o ten jos brolis Dastinas treniravosi su beisbolo komanda.

***Kaip visada Dana be paliovos plepėjo su savo mama. Šalia jų sėdėjo keletas kitų suaugusių. Staiga mergytė nutilo. Mažoji, apkabinusi mamą, prisiglaudė prie krūtinės ir paklausė:
„Ar tu tai užuodi?“***

***Oras kvėpėjo besiartinančiu lietumi
ir Diana atsake:
„Taip, kvepia lietumi.”
Dana papurtė galvytę, užsimerkė
ir vėl paklausė: „Ar užuodi?”***

***Dar kartą jos mama atsakė:
„Taip, atrodo netrukus visi sušlapsime -
tuoj lis.
Tikrai oras kvepia lietumi“.***

***Dana vėl papurtė galvytę
ir garsiai pareiškė:***

***„Ne, kvepia Juo! Oras kvepia kaip
Dievas, kai priglaudi savo galvą
prie jo krūtinės“.***

***Dianos akys prisipildė ašarų, o Dana
linksmi liuoktelėjo nuo kelių ir
nubėgo pažaisti su kitais vaikais.***

***Dukters žodžiai patvirtino tai, ką Diana
ir visa Blessingų šeima visą laiką žinojo,
ar bent jau nujautė savo širdimi...***

***Dviejų pirmųjų Danos gyvenimo mėnesių
ilgomis dienomis ir naktimis,
Daną prie savo krūtinės glaudė DIEVAS.***

***Jo meilės gaivų aromata ji
labai gerai dabar prisiminė...***

***Jej šis atsitikimas nepalietė
Jūsų širdies - ištrinkite ir užmirškite.***

**Šįryt, kai Dievas mane paklausė:
„Mano vaike, koks tavo didžiausias
troškimas šiandieną?“**

**Aš atsakiau: „Viešpatie, globok tą
žmogų, kuris skaito šią žinutę, jo šeimą
ir jų draugus. Jie to nusipelno
ir aš juos labai myliu...“**

***Dievo meilė kaip vandenynas:
matai, kur jis prasideda,
tačiau nežinai, kur baigiasi...***

***ANGELAI taip pat YRA, tačiau
kartais jie neturi sparnų.
Mes juos vadiname DRAUGAIS.***

Pasidalinkite šia žinia su savo tikraisiais draugais. Jie atneša Jums kažką gero - netikėtai nustebina, paguodžia ir sušildo...